

LIDENHISTORIER

LIDENS SISTA BJÖRN

Björnen på bilden har inget samband med artikeln

På Krokmyren hade husmor avlidit. Det var vårvinter och två söner fick till uppgift att utföra transportern till kyrkan i Liden. Krokmyratorpet låg i väglöst land, nästan uppe vid Jämtlandsgränsen. Krokmyren var ofta högkvarter för vinteravverkningarna. Det fanns basväg för hästkörning ner till Plåtviken vid Skälsjön. Sönerna gjorde i ordning en skidkälke, där de placerade mamman. Bröderna valde basvägen för transporten. På vägen ner till Skälsjön korsade de ett björnspar. En hona med två ungar. Bröderna reste kälken med mamman mot ett träd och upptog björnjakten. Bröderna tyckte att det här var viktigt och att mamman kunde vänta. Man kan gissa att timmerkörarna höjde ögonbrynen när de upptäckte mammans belägenhet.

Dom kom ifatt björnfamiljen i Häbberåshöjden, där de sköt björnhonan. Ungarna, som inte var större än en katt tog de rätt på. Bröderna kom ner till Boda med en hästföra där björn-ungarna var inbäddade. Ungarnas historia är intressant. En hamnade i Gävle. Den andra på skogsskolan i Bispgården. Björnungen växte på sig och brukade vara fasttjudrad vid en påle. Runt pålen fanns en ring så att björnen kunde röra sig fritt inom ett begränsat område. Men björnen var på väg att överlista sina fångvaktare. Han klättrade på pålen och sköt ringen med nosen framför sig. Inför risken att få en björn i fritt tillstånd i samhället, blev man tvingad att avsluta bekantskapen.

Det är svårt att exakt fastställa året för händelsen. Andreas Zellin har återberättat historien efter sin pappa, och min morbror, Birger Zellin, som fanns vid vägen när bröderna kom ner till byn med björnungarna. Birger var född 1899 på Bodaskogen och borde väl i alla fall vara minst fem år. Gissningsvis måste det här ha hänt efter 1905. År 1896 flyttade Skogsskolan från Sillre till Bispgården.

Sven Söderqvist